

Monoloog uit 'Gras' van Esther Gerritsen:

Monoloog (keuze 1):

HERMAN

(Terzijde)

Vroeger kocht ik vaak een ijsje voor haar, als ze verdrietig was, of als ze naar de tandarts was geweest, of zomaar omdat ze daar blij van werd, maar nu wil ze geen ijsjes meer, ze wil liever dat ik regelmatig zeg dat ik van haar hou, terwijl ik meer zin heb om ijsjes voor haar te kopen, maar zij zegt dat ik met die ijsjes bedoel, dat ik van haar hou, maar dat ik dat dus beter gewoon kan zeggen, dus wanneer ik haar nu een ijsje wil geven, dan moet ik dat niet doen, maar dan moet ik in plaats daarvan zeggen dat ik van haar hou, dus dan zeg ik: je weet toch dat ik van je hou, terwijl ik bedoel: wil je een ijsje?

Monoloog (keuze 2):

NIEK

Als ik thuis ben, ben ik thuis. Als mijn zus thuis is, is ze weg. Als ik schreeuw, schreeuw ik. Als mijn zus schreeuwt, hoort ze haar moeder zeggen: 'dat is nergens voor nodig'. Als mijn moeder zegt: 'Dat is nergens voor nodig,' hoor ik mijn moeder één keer zeggen: 'Dat is nergens voor nodig.' Als mijn zus haar moeder hoort zeggen: 'Dat is nergens voor nodig,' hoort zij haar moeder oneindig veel keren zeggen: 'Dat is nergens voor nodig.' Als ik ijs eet, eet ik het ijs dat ik van mijn vader krijg. En ik denk aan het ijs dat ik eet. Als mijn zus ijs eet, is dat niet het ijs dat zij van haar vader kreeg. Maar zij denkt aan haar vader, en niet aan het ijs dat ze eet. Als ik eet, eet ik. Als zij eet, denkt zij aan wat ze vroeger thuis at. Als ik eet, eet ik. Maar als ik witlof eet, zou ik willen dat ik spaghetti at. En dan denk ik niet aan witlof. Maar als zij spaghetti eet, zou ze willen dat ze aan spaghetti dacht. Maar als ze spaghetti eet, denkt ze aan de tijd dat ze witlof at. En hoe ze toen; tijdens die witlof, aan spaghetti dacht.